

Lectio Divina segédanyaga

Húsvét 4. vasárnapja

B évf

Jn 10,11-18

Szentmise evangéliumi szakaszaihoz

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geiszelhardt Sára, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna, Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura, Roszkopf Rita

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Rácz Édua Anna

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Révai László,

Szabóné Nagy Katalin

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Frank Áron, Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Görföl Tibor – patrisztikus vonal áttekintése

Kocsis Imre – biblikus vonal áttekintése

Nagy Éva Anna – nyelvi helyesség áttekintése

Nyúl Viktor –teljes tartalom áttekintése

+ EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja juhaiért. A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a juhok nem sajátjai, otthagyja a juhokat és elfut, amikor látja, hogy jön a farkas. A farkas aztán elragadja és szétkergeti őket. A béres azért fut el, mert béres, és nem törődik a juhokkal. Én vagyok a jó pásztor, ismerem enyéimet, és enyéim is ismernek engem, mint ahogy az Atya ismer engem és én ismerem az Atyát. Életemet adom a juhokért. De más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Ezeket is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra, s egy nyáj lesz és egy pásztor. Azért szeret az Atya, mert odaadom az életemet, hogy majd újra visszavegyem. Nem veszi el tőlem senki, magam adom oda, mert van rá hatalmam, hogy odaadjam, és van rá hatalmam, hogy visszavegyem. Ezt a parancsot kaptam az Atyától.

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

11 Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλός τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων·

Én vagyok a szép (a jó) pásztor: a szép (a jó) pásztor az életét adja a juhokért:

12 ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει·

A béres, és aki nem pásztor, akinek nem sajátjai a juhok, látja, hogy jön a farkas, és ott hagyja a juhokat, és elmenekül, és a farkas elragadja azokat, és szétszórja,

13 ὅτι μισθωτὸς ἔστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων·

Mert béres, és nem törődik a juhokkal.

14 Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκουσίν με τὰ ἐμὰ,

Én vagyok a szép (a jó) pásztor, és ismerem az enyéimet, és az enyéim is ismernek engemet,

15 καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ· καὶ γὰρ ὁ πατήρ καὶ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων·

Amint ismer engemet az Atya, én is ismerem az Atyát, és az életemet adom a juhokért.

16 καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς ἀλλῆς ταύτης· κἀκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἰς ποιμήν·

Hanem vannak juhaim is, amelyek nem ebből az akolból vannak: amazokat is kell nekem vezetnem, és hallgatni fognak a hangomra, és egy nyáj lesznek, és egy pásztor.

17 διὰ τοῦτό με ὁ πατήρ ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν·

Ezért szeret engemet az Atya, mert én az életemet adom, hogy újból visszavegyem azt:

18 οὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου·

Senki nem veszi el azt tőlem, hanem én adom azt magamtól. Hatalmam van, hogy odaadjam azt, és hatalmam van, hogy ismét visszavegyem azt: ezt a parancsot kaptam az Atyámtól.

1.1.2. Szöveg behatárolása

Az általunk vizsgált perikópa (Jn 10,11-18) Jézus beszédének (Jn 10,1-18) második fele, ami első sorban a „pásztor-motívum” által szervesen kapcsolódik a Jn 10,1-10 versekhez.

1.1.3. Kontextuális – kánoni párhuzamok

Párhuzamok János evangéliumán belül

8,29 “Aki küldött, velem van, nem hagyott magamra, mert mindig azt teszem, ami tetszésére van.”

10,27 “A juhaim hallgatnak szavamra, ismerem őket, és ők követnek engem.”

11,52 “s nemcsak a népért, hanem azért is, hogy Isten szétszóródott gyermekeit egybegyűjtse.”

15,9 “Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket. Maradjatok meg szeretetemben.”

15,13 “Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért.”

17,20 “e nem csak értük könyörgök, hanem azokért is, akik a szavukra hinni fognak bennem.”

17,25 “Én igazságos Atyám! A világ nem ismert meg, de én ismerlek, s ők is felismerték, hogy te küldtél.”

18,37 “Pilátus közbeszólt: „Tehát király vagy?” „Te mondod, hogy király vagyok – mondta Jézus. – Arra születtem, s azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Aki az igazságból való, hallgat szavamra.”

Szinoptikus párhuzamok

Mt 11,25-27 “Abban az időben Jézus ezeket mondta: „Dicsőítelek, Atyám, ég és föld Ura, hogy az okosak és a bölcsek elől elrejtetted ezeket és a kicsinyeknek kinyilatkoztattad. Igen, Atyám, így tetszett neked. Atyám mindent átadott nekem, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, s az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú kinyilatkoztatja.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Sir 18,13 “Az ember csak atyjafiához irgalmas, de az Úr irgalma mindenkit átölel. Rendreutasít, fenyít és oktat, aztán hazavezet, mint pásztor a nyáját.”

Iz 40,11 “Mint a pásztor, úgy legelteti nyáját. Karjaira veszi bárányait, az ölében hordozza őket, és nagy gonddal vezeti az anyajuhokat.”

Iz 56,8 “zt mondja Isten, az Úr, aki összegyűjti azokat, akik Izraelből szétszóródtak. Mások is vannak, akiket összegyűjtök azokhoz, akiket már összegyűjtöttem.”

Jer 23,1 “Jaj a pásztoroknak, akik elvesztik és szétszélesztik legelőm juhait – mondja az Úr.”

Jer 23,3 “De nyájam maradékát magam gyűjtöm össze azokból az országokból, ahová elűztem őket; visszahozom őket legelőikre, ott gyarapodni fognak és megsokasodnak.”

Jer 31,10 “Halljátok meg az Úr szavát, nemzetek! Hirdessétek a távoli szigeteken: Aki szétszórta Izraelt, össze is gyűjti, és úgy őrzi, mint a pásztor a nyáját.”

Ez 34,3-8 “A tejet felhasználtátok eledelül, a gyapjút ruházatul, a kövér állatokat levágtátok, de a nyáját nem legeltettétek. A gyengét nem gyámolítottátok, a beteget nem gyógyítottátok, a sérültet nem kötöttétek be. Nem mentetek utána az eltévelyedettnek, nem kerestétek meg az elveszettet. Durván és kegyetlenül hatalmaskodtatok fölöttük. Így aztán szétszéledtek juhaim, mert nem volt pásztoruk, és a mezei vadak zsákmányává lettek és szétszéledtek. A hegyekben és a magas dombokon kóborolt nyájam, szétszóródott nyájam az egész országban, és senki nem gondolt rá, senki nem kereste. Ezért hát, pásztorok, halljátok az Úr szavát: Amint igaz, hogy élek – mondja az Úr, az Isten: Mivel nyájam prédává lett és minden vadállat felfalhatta,

mert nem volt pásztor, hiszen pásztoraim nem törődtek nyájammal, pásztoraim magukat legeltették, nem a nyájamat legeltették”

Ez 34,11-16 “Ezt mondja azért az Úr, az Isten: Nézzétek, magam gondoskodom nyájamról, és magam ügyelek rájuk. Amint a pásztor szemlét tart nyája fölött, amikor elszéledt juhai között van, én is szemlét tartok juhaim fölött, amelyek azon a napon szétszóródtak. Visszahozom őket mindenünnen, ahová a felhő és sötétség napján szétszóródtak. Hazahozom őket a népek közül, összegyűjtöm őket az országokból és hazavezérelem őket. Izrael hegyein legeltetem őket, a völgyekben és az ország lakott tájain. Jó legelőre terelem majd őket, és Izrael magaslatain lesz a legelőjük. Jó legelőn pihennek majd, kövér legelőn, Izrael hegyein. Magam terelgetem majd juhaimat és magam telepítem le őket – mondja az Úr, az Isten. Megkeresem az elveszettet, visszaterelem az elszéledtet, bekötözöm a sérültet, ápolom a beteget, a kövér és egészséges fölött meg őrködöm. Az igazság szerint legeltetem őket.”

Ez 34,23 “Egyetlen pásztorot rendelék föléd, aki majd legelteti őket: szolgálmat, Dávidot. Ő legelteti őket, és ő lesz a pásztor.”

Ez 37,22 “Egy néppé teszem őket országomban, és Izrael hegyein egy király fogja kormányozni őket, és nem alkotnak többé két népet, és nem oszlanak többé két országra.”

Ez 37,24 “Szolgám, Dávid lesz majd a királyuk, és egyetlen pásztor lesz mindnyájuknak. Törvényeimhez igazodnak és szemük előtt tartják parancsaimat és teljesítik őket.”

Mik 2,13 “Elindul az élükön a vezérük, előttük jár; kilépnek a kapun, kivonulnak; előttük megy királyuk, az Úr halad az élükön!”

Zak 11,17 “Jaj a gonosz pásztornak, aki magára hagyja a nyáját! Érje utol a kard a kezét, meg a jobb szemét! Száradjon el a karja egészen, vakuljon meg a szeme teljesen!”

ApCsel 20,29 “Tudom, hogy ha eltávozom, ragadozó farkasok törnek rátok, s nem kímélik a nyáját.”

1Kor 13,12 “Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről színre. Most még csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem mindent, ahogy most engem ismernek.”

Gal 4,9 “Most azonban, amikor ismeritek az Istent, sőt az Isten is ismer titeket, hogyan térhettek vissza az erőtlen és esendő elemekhez, ismét szolgálni akarván nekik, mint korábban?”

Ef 4,4 “Egy a Test és egy a Lélek, mint ahogy hivatástok is egy reményre szól.”

Fil 2,8-9 “Megalázta magát és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért Isten felmagasztalta, és olyan nevet adott neki, amely fölötte van minden névnek”

2Tim 2,19 “De azért az Isten alapköve szilárdan áll, s ez van ráírva: „Az Úr ismeri övét.” Továbbá: „Aki az Úr nevét hívja segítségül, szakítson a bűnös étellel.”

Zsid 13,20 “A békesség Istene, aki Jézust, a mi Urunkat, a juhok nagy pásztorát az örök szövetség vére által feltámasztotta a halálból”

1Pt 2,25 “Olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek pásztorához és oltalmazójához.”

1Pt 5,2-3 “Legeltessétek Istennek rátok bízott nyáját, viseljétek gondját, ne kényszerből, hanem önként, Isten (szándéka) szerint ne haszonlesésből, hanem buzgóságból. Ne zsarnokoskodjatok a választottak fölött, hanem legyetek a nyájnak példaképei.”

1Jn 3,16 “A szeretetet arról ismerjük fel, hogy ő életét adta értünk. Nekünk is kötelességünk életünket adni testvéreinkért.”

Jel 7,17 “mert a Bárány, aki a trón közepén áll, legelteti, és élő vizek forrásához tereli őket, az Isten pedig letöröl a szemükről minden könnyet.”

1.1.4. Szó szerinti értelmezés

A „pásztor-kép” több mindent tár fel Jézus személyét, küldetését illetően:

- Jézus és az emberek között szoros, személyes kapcsolat van, amilyen a pásztor és a nyáj között.
- Jézus szereti, ismeri, vezeti, egybegyűjti az embereket, kész az életét odaadni értük, ahogy a pásztor a juhok kapcsán.
- Az Úr mindvégig mellettük marad, hűséges hozzájuk, ahogy a pásztor a nyájhoz.
- A szép (jó) pásztor szófordulat arra utal, hogy Jézus a követendő példa minden lelkipásztor számára, megtanítja őket, hogy milyen legyen a kapcsolatuk a rájuk bízottakkal (vö. Zsid 13,20; 1Pét 2,25).

Továbbá Jézus hangsúlyozza az Atyával való bensőséges kapcsolatát is:

- Jézus szereti és ismeri az Atyát.
- Az Atyától kapott küldetésének tekinti, hogy önmaga szabadon adja oda magát, az életét az emberekért.

1.1.5. Kulcsszavak elemzése

Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός (egó ejmi ho pojmén ho kálosz) (Jn 10,11.14): 'én vagyok a szép/a jó pásztor'

A **καλός** (kálosz)' melléknév eszményit, szépet, jót fejez ki. Ennél fogva a pásztor tökéletességét, szépségét, jóságát jelöli a szókapcsolat. A metafora Jézusra utal, aki magáról, mint eszményi, szép, jó pásztorról beszél.

Jánosnál ez a melléknév jelöli azt a jó bort is, amit Jézus a kánai menyegzőn változtat át a vízből (Jn 2,10), illetve a Mester jó cselekedeteit is (Jn 10,32-33). Vagyis a negyedik evangéliumban ez a kifejezés Jézus személyéhez kapcsolódik.

A pásztor szó a János-evangéliumban mindig a Jn 10-ben található meg, s Jézusra vonatkozik. Ő a Pásztor!

S mindez a szókapcsolat beilleszkedik abba a láncolatba, amit Jézus mond el önmagáról az **Ἐγώ εἰμι** (egó ejmi- én vagyok)' formulával, ami visszautal Isten és Mózes titokzatos találkozására, ahol az Úr feltárja a nevét: „Én vagyok az, aki vagyok” (Kiv 3,14). Tehát ezzel Jézus az ő istenségét fejezi ki: Ő az Isten Fia, aki az emberekhez, mint a Fiúisten szól. Ő az élet Kenyere (Jn 6,48), a világ világossága (Jn 8,12), az ajtó (Jn 10,9), a szép (a jó) pásztor (Jn 10,11.14), a feltámadás és az élet (Jn 11,25), az út, az igazság és az élet (Jn 14,6), illetve az igazi szőlőtő (Jn 15,1). Ezekkel a képekkel a Fiú az ő titkát tárja fel fokozatosan az olvasók előtt.

2. Méditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.1. Atyák Bibliája

Az egészségesnek nincs szüksége orvosra, a beteg annál inkább rászorul. Hasonlóképpen nekünk is szükségünk van Megváltóra, Üdvözítőre. Miért? Mert bűneink, rossz szokásaink, rendetlen kívánságaink rabságában sýnlódtünk. Krisztus Urunk mindezekből váltott meg

bennünket, sőt az áteredő büntől mentett meg minket, így az Atyaisten és a köztünk lévő válaszfalat ledöntötte. Látta azonban az Úr, hogy még így is szükségét szenvedünk. Mint Isten gyermekei, pedagógusra van szükségünk, mint Isten nyája, pásztorra van szükségünk, mint Isten választott népe, királyra van szükségünk, mint királyi papság, főpapra van szükségünk. Mindezek megvalósulnak Urunkban Jézusban. Olyan élethelyzetekről van szó, amelyek vezetést kívánnak. Az Úr Jézus a mi pedagógusunk, aki az örök életre vezető tanítást adja át, az Úr Jézus a mi pásztorunk, aki megvéd a ragadozó farkasoktól és a nyáját az Úr aklába vezeti, az Úr Jézus a mi királyunk, aki az igazság szerint uralkodik és győzelemre vezeti népét, az Úr Jézus a főpap, aki kereszthalálával és feltámadásával az isteni liturgia részesésévé tett minket. Mit tegyünk hát? Tartsuk meg parancsait, legyünk hűségesek, és az örök életre jutunk.

Vö.: Alexandriai Szent Kelemen, Paedagogus 83, 2 – 84, 3 (Clemente di Alessandria, Paedagogus, 83, 2 - 84, 3)

2.2. Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

Krisztus a bárányok pásztorja és az akol kapuja

754. „Az Egyház ugyanis akol, melynek egyetlen és megkerülhetetlen ajtaja Krisztus (vö. Jn 10,1-10). Ugyanakkor nyáj is, melyről Isten előre hirdette, hogy ő maga lesz a pásztor (vö. Iz 40,11; Ez 34,11), s melynek juhait, bár emberi pásztorok legeltetik, mégis maga Krisztus, a Jó Pásztor, a Pásztorok Fejedelme (vö. Jn 10,11; 1Pt 5,4) vezeti és táplálja szüntelen, aki életét adta a juhokért.” (LG 6.)

764. „Ez az ország Krisztus szavában, tetteiben és jelenlétében ragyogott föl az embereknek.” (LG 5.) Jézus szavát befogadni annyit jelent, mint „magát az országot befogadni” (LG 5). Ennek az országnak a csírája és kezdete azok „kisdud nyája” (Lk 12,32), akiket Jézus maga köré gyűjt, s akiknek ő a pásztorja (vö. Mt 10,16; 26,31; Jn 10,1-21). Ők alkotják Jézus igazi családját (vö. Mt 12,49). Akiket így maga köré gyűjt, azoknak egy új cselekvésmódot és egy saját imádságot tanít (vö. Mt 5-6).

A pápa és a püspökök mint pásztorok

553. Jézus különleges tekintélyt bízott Péterre: „Neked adom a mennyek országának kulcsait; amit megkösz a földön, megkötött lesz a mennyben is, és amit föloldasz a földön, föloldott lesz a mennyben is” (Mt 16,19). A „kulcsok hatalma” a teljhatalmat jelenti Isten házában kormányzására, ami az Egyház. Jézus, a „Jó Pásztor” (Jn 10,11) e megbízatást föltámadása után megerősítette: „Legeltesd bárányaimat” (Jn 21,15-17). Az „oldás” és a „kötés” hatalma teljhatalmat jelent a bűnbocsánatra, tantételek megfogalmazására és fegyelmi döntések meghozatalára az Egyházban. Jézus ezt a hatalmat az Egyházra bízta az apostolok (vö. Mt 18,18) és különösképpen Péter szolgálata által, akire mint egyre az Ország kulcsait kifejezetten rábízta.

IV. Az Egyház apostoli

857. Az Egyház apostoli, mert az apostolokra alapszik, mégpedig három értelemben:

- az „apostolokra”, a Krisztustól kiválasztott és elküldött tanúkra „alapított épület” (Ef 2,20 vö. Jel 21,14) volt és marad (vö. Mt 28,16-20; ApCsel 1,8; 1Kor 9,1; 15,7-8; Gal 1,1);

- a benne lakó Szentlélek segítségével őrizi és adja tovább a tanítását (vö. ApCsel 2,42), a jó letéteményt és a józan szavakat, melyeket az apostoloiktól hallott (vö. 2Tim 13,14);
- a tanítás, a megszentelés és a kormányzás feladatát az apostoloiktól kezdve Krisztus második eljöveteleig azok segítségével végzi, akik az apostolok nyomába lépnek lelkipásztori feladatukban: a püspökök kollégiuma segítségével, „mely mellett ott állnak a papok Péter utódával és az Egyház legfőbb pásztorával egységben”. (II. Vatikáni Zsinat: Ad gentes határozat, 5.)

„Mert nyájadat, örök pásztorunk, magára nem hagyod, hanem szent apostolaid által mindvégig őrzöd és óvod, hogy azok kormányozzák hívő népedet, akik rendelésedből állnak nyájad élén Fiad helyett mint pásztorok.” (Apostolok 1. prefációja. Missale Romanum, 1970, 426.)

A PÜSPÖKÖK AZ APOSTOLOK UTÓDAI

861. „Hogy a rájuk bízott küldetés haláluk után is folytatódjék, közvetlen munkatársaikat szinte végrendeletként megbízták azzal, hogy vigyék tovább és szilárdítsák meg a tőlük megkezdett művet; megparancsolván nekik, hogy ügyeljenek az egész nyájra, melyben a Szentlélek állította őket Isten Egyházának pásztorául. Így tehát ilyen férfiakat állítottak, és a továbbiakra nézve úgy rendelkeztek, hogy ha ezek meghalnak, szolgálatukat más kipróbált férfiak kapják meg.” (LG 20. vö. Római Szent Kelemen: Epistula ad Corinthios 42,4: SC 167, 168-170 /Funk 1, 152;/ 44,2: SC 167, 172 /Funk 1, 154-156/)

881. Az Úr egyedül Simonból, akinek a Péter nevet adta, alkotta meg Egyháza szikláját. Neki adta az Egyház kulcsait (vö. Mt 16,18-19); őt az egész nyáj pásztorává tette (vö. Jn 21,15-17). „Azt az oldó és kötő hivatalt azonban, amit Péter kapott, a fejével kapcsolatban álló apostolkollégium is megkapta” (LG 22). Ez a pásztori hivatal, mely Péteré és a többi apostolé, az Egyház alapjaihoz tartozik. A római Pápa primátusa alatt a püspökök folytatják.

896. A pásztori hivatal gyakorlása közben a püspöknek a jó pásztor kell mintaképnek és „formájának” tekintenie. Gyöngeségeinek tudatában a püspök „megértő és könyörületes tud lenni a tudatlanok és tévelygők iránt. Alárendeltjeit, akiket mint saját fiait támogat (...), ne vonakodjon meghallgatni (...). A híveknek pedig úgy kell ragaszkodniuk a püspökhöz, ahogy az Egyház ragaszkodik Jézus Krisztushoz, és Jézus Krisztus az Atyához” (LG 27): „A püspököt valamennyien úgy kövessétek, mint Jézus Krisztus az Atyát, a presbitériumot pedig, mint az apostolokat; a diakonusokat úgy tiszteljétek, mint az Isten törvényét. Az Egyházat érintő kérdésben senki ne cselekedjék a püspök nélkül.” (Antiochiai Szent Ignác: Szmirnaiakhoz írt levél 8, 1: SC 10 bis 138 /Funk 1, 282/)

1558. „A püspökszentelés a megszentelés hivatalával magával hozza a tanítás és a kormányzás hivatalát is (...). Nyilvánvaló, hogy a kézzel való szentelés szavai úgy adják át a Szentlélek kegyelmét és úgy vésik be a szentségi karaktert, hogy a püspökök kiemelkedő és szemmel látható módon magának Krisztusnak a tanítói, pásztori és főpapi hivatalában részesednek és az ő személyében cselekszenek.” (LG 21.) „Így tehát a püspökök a nekik adott Szentlélek által a hit igaz és hiteles tanítói, igaz és hiteles főpapok és pásztorok lettek.” (II. Vatikáni Zsinat: Christus Dominus határozat, 2.)

1561. Az eddig mondottakból érthető, miért van sajátos jelentősége a püspök által celebrált Eucharisztianak mint az oltár körül annak vezetése alatt összegyűlt Egyház kifejezésének, aki láthatóan jeleníti meg Krisztust, a Jó Pásztor és Egyházának Fejét. (Vö. SC 41; uaz: LG 26.)

1568. „A szentelés által a papi rend tagjaivá lett papokat a szentségi testvériség köteléke fűzi egymáshoz; abban az egyházmegyében, melynek szolgálatára püspökük vezetése alatt szentelték őket, egy presbitériumot alkotnak.” (II. Vatikáni Zsinat: Presbyterorum ordinis határozat, 8.) A presbitérium egysége fejeződik ki abban a liturgikus szokásban, hogy a papszenteléskor a püspökök után az áldozópapok is ráteszik kezüket az újonnan fölszenteltre.

1574. Mint valamennyi szentség esetében, itt is vannak kiegészítő szertartások. Ezek a különböző liturgikus hagyományokban nagy változatosságot mutatnak, de közös bennük, hogy a szentségi kegyelem különböző szempontjait fejezik ki. Így a latin Egyházban a bevezető szertartások - a szentelendő bemutatása és kiválasztása, a püspök beszéde, a szentelendő megkérdezése, a mindenszentek litániája - azt fejezik ki, hogy a jelölt kiválasztása az Egyház szokásainak megfelelően történt. Ezek készítik elő az ünnepélyes fölszentelést. A fölszentelést követő szertartások szimbolikus módon fejezik ki és zárják le a végbement misztériumot: a püspököt és a papot szent krizmával kenik meg, ami a szolgálatukat termékennyé tevő Szentlélekkel való fölkenés jele. A püspöknek átadják az evangéliumos könyvet, a gyűrűt, a mitrát és a pásztorbotot az evangélium hirdetésére szóló apostoli küldetése, Krisztus jegyese, az Egyház iránti hűsége és az Úr nyája fölötti pásztorokadás jeleként. A papnak átadják a paténát és a kelyhet a szent nép áldozatának (vö. Pontificale Romanum. De ordinatione episcopi presbyterorum et diaconorum. De ordinatione presbyterorum. Traditio panis et vini 163 /1990/, 95.) jeleként, melyeket Istennek kell bemutatnia. A diakonusnak, aki Krisztus evangéliumának hirdetését kapta küldetésül, átadják az evangéliumos könyvet.

A papok mint pásztorok

I. Az Egyház hierarchikus fölépítése

MIRE JÓ AZ EGYHÁZI SZOLGÁLAT?

874. Maga Krisztus a szolgálat forrása az Egyházban. A szolgálatot ő alapította, tekintélyt és küldetést, irányítást és célt adott neki:

„Az Úr Krisztus Isten népének lelkipásztori gondozására és szüntelen gyarapítására Egyházában különféle szolgálatokat alapított, melyek az egész test javát célozzák. A szent hatalommal fölrüházott szolgák ugyanis testvéreiknek szolgálnak, hogy mindazok, akik Isten népéből valók, (...) eljussanak az üdvösségre.” (LG 18.)

1120. A fölszentelt szolgálat, vagyis a „szolgálati papság” (LG 10.) a keresztségi papság szolgálatában áll. Ez biztosítja, hogy a szentségekben a Szentlélek által valóban Krisztus cselekszik az Egyház javára. Az Atya által az ő megtestesült Fiára bízott üdvözítő küldetést az apostolok s általuk az ő utódaik kapták: megkapják Jézus Szent Lelkét, hogy az ő nevében és személyében tudjanak cselekedni. (Vö. Jn 20,21-23; Lk 24,47; Mt 28,18-20) Így a fölszentelt szolgálat szentségi kötelék, mely a liturgikus cselekményt összeköti azzal, amit az apostolok mondtak és tettek; és általuk azzal, amit Krisztus, a szentségek forrása és alapja mondott és tett.

1465. Amikor a pap a bűnbocsánat szentségét kiszolgáltatja, a jó Pásztor szolgálatát végzi, aki keresi az elveszett bárányt; az irgalmas szamaritánusét, aki bekötözi a sebeket; az atyáét, aki a tékozló fiúra vár és visszatértekor szeretettel fogadja; az igazságos bíróét, aki személyválogatás nélkül hoz igazságos és irgalmas ítéletet. Egyszóval a pap Isten bűnös iránti irgalmas szeretetének jele és eszköze.

AZ EGYHÁZI REND SZENTSÉGE

1536. Az egyházi rend az a szentség, mely által a Krisztustól apostolaira bízott küldetés teljesítése folytatódik az Egyházban az idők végezetéig: tehát az apostoli szolgálat szentsége. Három fokozata van: a püspökség, az áldozópapság és a diakonátus.

KRISZTUS, A FŐ SZEMÉLYÉBEN...

1548. A fölszentelt szolga egyházi szolgálatában maga Krisztus van jelen Egyháza számára mint testének Feje, nyájának Pásztora, a megváltás áldozatának Főpapja és az igazság Tanítója. Ez az, amit az Egyház kifejez, amikor azt állítja, hogy a pap az egyházi rend szentségének erejéből in persona Christi Capitis (vö. LG 10, 28; SC 33), 'Krisztusnak, a Főnek személyében' cselekszik:

„Így tehát a pap ugyanaz, Jézus Krisztus, akinek szent személyét az ő meghívott szolgálja viseli. Ez ugyanis a papszentelés miatt hasonlóvá válik a Főpaphoz, és hatalma van, hogy magának Krisztusnak személyében és erejével cselekedjék.” (XII. Pius pápa: Mediator Dei enciklika: AAS 14 /1947/, 548.)

„Krisztus az egész papság forrása; mert a Törvény alatti pap az ő előképe volt, és az új Szövetség papja Krisztus személyében cselekszik.” (Aquinói Szent Tamás: Summa Theologiae III, 22, 4.)

1549. A fölszentelt szolgálat, főként a püspökök és papok szolgálata által válik láthatóvá a hívők közösségében Krisztusnak, az Egyház Fejének jelenléte (LG 21). Antiochiai Szent Ignác szép kifejezése szerint a püspök tüposz tou Patrosz, az 'Atya Isten élő képmása' (vö. Antiochiai Szent Ignác: Trallosiakhoz írt levél 3,1: SC 10 bis 96 /Funk 1, 244;/ Magnésziaiakhoz írt levél 6,1: SC 10 bis 84 /Funk 1, 234/).

1550. Krisztus jelenlétét a szolgában nem úgy kell érteni, mintha minden emberi gyöngesség, az uralkodhatnáság, a tévedések, azaz a bűn ellen védett lenne. A Szentlélek ereje a szolga nem minden cselekedeténél mutatkozik meg egyforma erővel. Míg a szentségekben ott van a biztosíték, hogy még a kiszolgáltató bűnössége sem tudja akadályozni a kegyelem gyümölcsét, addig sok más cselekedetben a szolga emberi pecsétje nyomot hagy, ami nem mindig az evangélium iránti hűség jele, ezért az Egyház apostoli termékenységének árthat.

1551. Ez a papság szolgálati. „Az a hivatal pedig, amelyet az Úr népe pásztoraira rábízott, igazi szolgálat.” (LG 24.) Teljes egészében Krisztusra és az emberekre irányul. Teljesen Krisztustól és az egyetlen papságtól függ, s az emberekért és az egyházi közösség javára van. Az egyházi rend szentsége „szent hatalmat” közvetít, mely nem más, mint Krisztus hatalma. E

tekintély gyakorlásának Krisztus példájához kell igazodnia, aki szeretetből utolsóvá és mindenki szolgájává lett. (Vö. Mk 10,43-45; 1Pt 5,3) „Így tehát joggal mondta az Úr, hogy a nyájról való gondoskodás az iránta érzett szeretet bizonyítéka.” (Aranyszájú Szent János: De sacerdotio 2, 4: SC 272, 118 /PG 48, 635/; vö. Jn 21,15-17)

1564. „Az áldozópapok, jóllehet nincs főpapi méltóságuk és hatalmuk gyakorlásában a püspököktől függenek, a papi méltóság révén hozzájuk kapcsolódnak; és az egyházi rend szentségének erejéből Krisztusnak, a legfőbb és örök papnak a képmása szerint (vö. Zsid 5,1-10; 7,24; 9,11-28) az evangélium hirdetésére, a hívek lelkipásztori gondozására és az istentisztelet végzésére szentelik őket mint az Újszövetség igazi papjait.” (LG 28.)

2.3. Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

A mai *evangélium* (Jn 10, 11-18) középpontjában a juhaiért életét adó Jó Pásztor áll, illetve ehhez kapcsolódóan az eljövendő üdvösség: az „egy nyáj lesz és egy pásztor” megfogalmazás közvetetten utal ez utóbbi gondolatra. A *kezdő könyörgés* ehhez kapcsolható: „Mindenható, örök Isten, vezess minket a mennyország boldog közösségébe. Jusson el híveid gyöngé nyája oda, ahová előttünk ment Jézus, a mi erős Pásztorunk”. A *kezdőének* (Zsolt 32, 5-6) úgy szól, „Telve van a föld az Úr irgalmával” – ez az irgalom vezetett ahhoz, hogy Jézus valóban életét adta értünk. Itt említhetők a szentlecké (1 Jn 3, 1-2) szavai is: „Nézzétek, mekkora szeretettel van irántunk az Atya” – ez a szeretet az alapja mindennek.

Jézus, a Jó Pásztor az egyetlen igaz pásztor a világnak – így köthető az evangéliumhoz az *olvasmány* (ApCsel 4, 8-12) szavai: „Nincs üdvösség senki másban. Mert nem adatott más név az ég alatt az embereknek, amelyben üdvözülhetünk”. A *válaszos zsoltár* (117, 1 és 8-9. 21-23. 26 és 28cd és 29) úgy szól, „Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mivel irgalma örökké megmarad! Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint emberekben bizakodni”. Itt is az Úr egyetlensége köszön vissza, illetve az oltalom gondolata kapcsolódik a pásztor képéhez – a Jó Pásztor az, aki oltalmazza nyáját. A zsoltár későbbi szavai, „Áldott, aki jön az Úr nevében” az evangélium fényében szintén Jézusra, a Jó Pásztorra mutatnak.

Az *egyetemes könyörgések* középpontjában szintén a Jó Pásztor motívuma áll. A papi bevezető összefoglalja: „Jézus, a jó Pásztor, életét adta értünk. Kérjük mennyei Atyánkat, hogy szent Fia által eljussunk a megígért örök életre!”, s a többi könyörgés is ezt a gondolatot árnyalja: „Add, Urunk, hogy az Egyház pásztoraiban minden ember megismerje a jó Pásztor szeretetét!” (1.), „Add, Urunk, hogy a népek meghallják a jó Pásztor szavát: egy akol legyen és egy Pásztor!” (2.), „Add, Urunk, hogy az önfeláldozó szeretet gyakorlásával hasonlóvá legyünk jó Pásztorunkhoz!” (3.), „Adj, Urunk, Egyházadnak áldozatos lelkű papokat, akik készek életüket adni híveidért!” (4.). A papi záró könyörgés is hasonló: „Irgalmas mennyei Atyánk! Te egyszülött Fiadat szent néped jó Pásztorává rendelted. Engedd, hogy halála és feltámadása érdeméből mindnyájan eljussunk a mennyei boldogságra!”.

A *felajánló könyörgés* a húsvéti áldozatról szól, mely az életét a nyájért odaadó Pásztor képében már mindvégig jelen volt, ezzel a kifejezéssel azonban a mai liturgiában most találkozunk először. A választható *húsvéti prefációk* mindegyikében Jézus önmagát adó tette áll a középpontban. Hasonlóképp, az evangéliumi képet hangsúlyozva folytatódik a szentmise az

áldozási énekkel: „Feltámadt a jó Pásztor, aki életét adta juhaiért és meghalt az ő nyájáért, alleluja”. Az áldozás utáni könyörgés immáron az Atyához címezve szól: „Jó Pásztorunk, tekints kegyesen nyájadra, és juhaidat, akiket Fiad drága véréen megváltottál, vezesd az örök élet országába”.

2.3.2. Liturgikus énekek

Gitáros énekek

[mint ahogy az Atya ismer engem és én ismerem az Atyát. Életemet adom a juhokért. De más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Ezeket is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra, s egy nyáj lesz és egy pásztor. Azért szeret az Atya, mert odaadom az életemet, hogy majd újra visszavegyem. Nem veszi el tőlem senki, magam adom oda, mert van rá hatalmam, hogy odaadjam, és van rá hatalmam, hogy visszavegyem. Ezt a parancsot kaptam az Atyától.”]

(Jn10,15-18)

<https://www.youtube.com/watch?v=KTGFbmF58eE>

Az Úr az én pásztorom

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 25.)

(Capo IV.)

am G am

Az Úr az én Pásztorom,

em am

nyomában járok,

G am

mellette nem szűkölködöm.

Zöldellő réteken pihentet engem,

csendes vizekre terelget.

am G

Jézus, drága jó Pásztorom,

am F E

Úr Jézus, Te tudod mindnyájunk nevét.

am G

Jézus, követünk bárhová is mondod,

am F am

Jézus, mi is halljuk, halljuk hangodat.

Lelkemben felvidít nevéhez híven,

az igazság útján vezet.

Nem érhet soha semmi baj, mindig

velem vagy, botod oly biztonságot ad.

Jézus, drága jó Pásztorom...

Az ellenségeim előtt asztalt terítesz,
olajjal elárasztod fejem.
Jóságod, s kegyelmed Uram, követnek
engem, amíg csak tart az életem.

am G
:Jézus, téged vár ez a nép vissza!
am F E
Jézus, Te mondd: Ne félj kicsi nyáj!
am...G...am...F...E...am
La-la...

[Azért szeret az Atya, mert odaadom az életemet, hogy majd újra visszavegyem. Nem veszi el tőlem senki, magam adom oda, mert van rá hatalmam, hogy odaadjam, és van rá hatalmam, hogy visszavegyem. Ezt a parancsot kaptam az Atyától.]

(Jn10, 17-18)

<https://www.youtube.com/watch?v=49ANSKIIits>

Feltámadt, itt jár köztünk

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL:
57.)

E H
Feltámadt, itt jár közöttünk,
E H
feltámadt, itt él bennünk.
Fis A
Feltámadt, hogy mi élhessünk,
G H
hogy élhessünk.

Áldott légy Istenünk!
Te vagy az életünk!
Áldott légy Krisztusunk,
megváltó Urunk!

Glória, glória...

[Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja juhaiért. A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a juhok nem sajátjai, otthagyja a juhokat és elfut, amikor látja, hogy jön a farkas. A farkas aztán elragadja és szétkergeti őket. A béres azért fut el, mert béres, és nem törődik a juhokkal. Én vagyok a jó pásztor, ismerem enyéimet, és enyéim is ismernek engem, mint ahogy az Atya ismer engem és én ismerem az Atyát. Életemet adom a juhokért.]

(Jn10, 11-15)

<https://www.youtube.com/watch?v=YQo8LS7QP-o>

Az Úr jósága

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 152.)

D A D G D
Az Úr jósága, hogy még élünk e földön,
D A D G A4 A
mert az Ő irgalma soha véget nem ér.
G A fism hm
Újjáéled reggelre, minden reggelre.
G DAD D7
Nagy a Te húsé-ged, ó Uram!
G DAD
Nagy a Te húsé-ged!

[De más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Ezeket is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra, s egy nyáj lesz és egy pásztor. Azért szeret az Atya, mert odaadom az életemet, hogy majd újra visszavegyem. Nem veszi el tőlem senki, magam adom oda, mert van rá hatalmam, hogy odaadjam, és van rá hatalmam, hogy visszavegyem. Ezt a parancsot kaptam az Atyától.]

(Jn10,16-18)

<https://www.youtube.com/watch?v=SbfCRVNs2OA>

A nap bíborban áll

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 188.)

(Előjáték: am G am am C G C E
C G C am am G am am)

am G
A nap bíborban áll,
dm C
az éj messze szállt.
am G
Ne félj, te kicsiny nyáj,
dm am
a Pásztor a Király!

G C
A jó Pásztor vigyáz rád,
G C
az elveszett megkerül.
G C
A jó Pásztor vigyáz rád,
G am

a gonosz elkerül.

Az Atya ül a trónusán,
az ország készen áll.
Az angyalok dalolják
a szeretet himnuszát.

G am G am G am E E7
Alleluja, alleluja, alleluja!

am E7 am E7
I: Szent, szent az Úr, a dicső.
am E7 am E7
Aki volt, aki van eljövendő.
am dm G E E7
Méltó az Úr minden dicséretre,
am E7 am E7
szent, szent az Úr, a dicső! :| (3x)

(coda: am G am am am7)

[Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja juhaiért. A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a juhok nem sajátjai, otthagyja a juhokat és elfut, amikor látja, hogy jön a farkas. A farkas aztán elragadja és szétkergeti őket. A béres azért fut el, mert béres, és nem törődik a juhokkal. Én vagyok a jó pásztor, ismerem enyéimet, és enyéim is ismernek engem,]

(Jn10,11-14)

<https://www.youtube.com/watch?v=NeDPF7r-dAc>

Az Úr az én Pásztorom

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 24.)

C G
Az Úr az én Pásztorom,
F C
nem szűkölködöm,
C G
füves legelőn nyugtat engem,
F C
Lelkével vigasztal.

F G
:A halál árnyékának
C am
völgyében járok,
dm G7 C C7

Téged dicsérlek én.

F G

Mert velem vagy Jézus,

C am

nem félek a bajtól.

dm G7 C C7

Erősségem pásztorbotod!:

Az Úr az én Pásztorom,
nem szomorkodom,
füves legelőn nyugtat engem,
s Lelkével vigasztal.

2.4. Pedagógiai vonal:

2.4.1. Tantörténetek

Hallgatni a pásztor szavára

Egy lelkigyakorlat alkalmával egy idős atya mesélt gyermekkori élményéről. Még 12 éves sem volt, amikor rábízták, hogy a család nyáját egyedül legeltesse. Korábban többször volt már nagyobb testvéreivel egész nap kint a mezőn, jól tudta, hogy mi a feladata, mire kell figyelnie. Nem izgult különösebben, tudta, hogy könnyen megbirkózik a feladattal és a gyakorlott kutyákra is számíthatott. Este büszkén terelte haza a nyáját, de a számolásakor kiderült, hogy egy bárány hiányzik, mégpedig egy egészen fiatal, néhány hetes állat. Nagyon elkeseredett, még a könnyei is kijöttek. Nem gondolta volna, hogy ilyen történik vele az első nap, amikor egyedül vigyáz a nyájra. Egész nap nagyon figyelt, délután nem is szundikált, ezért nem értette, hogyan vesztetett el a kisbárány. Éjszaka nyugtalanul aludt, s hajnalban az elveszett bárány keresésére indult. Jó messzire el kellett mennie, egészen a szomszéd falu legelőjéig, ahol egy másik nyáj bárányai között örömmel fedezte fel az elveszett bárányukat, ami igencsak messzire tévedt. A másik pásztor is látta, hogy a kis bárány rögtön felismerte igazi gazdája hangját és azonnal hozzá szaladt, ezért természetesen nem akadályozta meg, hogy haza vigye. Papként sokszor elmeséli ezt az esetet a gyerekeknek a hittanórán és prédikációkban is többször feleleveníti élményét. Jól tudja, hogy a bibliai történetek és Jézus szava mennyire igaz. A bárányok viselkedése évezredek alatt sem változott: felismerik pásztoruk hangját és követik őt.

Ma papi és szerzetesi hivatások világnapja van. A pap olyan személy, aki meghallotta Krisztus hívását és követi a Jó Pásztort. Emellett megbízást kap Istentől arra, hogy ő is pásztorként vezesse Isten népét, s e feladatának akkor tud megfelelni, ha a rábízottak megismerik hangját, pontosabban szavában, igehirdetésében felismerik az Úr szavát és életében felismerik Jézus odaadását és szeretetét. Egyedül Jézus önátadása, amellyel Istennek és az Egyháznak adja önmagát, lehet a mintája annak, ahogy a pap Istennek szenteli egész életét és részt vállal az Egyház küldetésében. Ez az Isten felé megmutató önátadás és önfelajánlás alapozza meg a pásztori szolgálatot, amely minden pap hivatásának része. A pap pásztori szolgálata másodsorban megköveteli, hogy személyes kapcsolatot tartson egyházi előjáróival és kifejezze

készségét, hogy szolgálatát mindig az Egyház nevében és annak irányítását elfogadva végzi, azaz a pap önfelajánlása az egyházi közösség felé is megnyilvánul. Az önfelajánlás harmadik területe az, hogy a pap egészen a rá bízott híveknek adja magát, azaz Krisztus szeretetét sugározza feléjük. A pap soha nem feledkezhet meg arról, hogy pásztori és vezetői feladatát mindig szolgálatnak kell tekintenie és alázattal kell gyakorolnia. Tudja, hogy Krisztusnak, a Jó Pásztornak a szolgálója és örömmel ébred annak tudatára, hogy egészen különleges kegyelemben részesült azáltal, hogy az Úr kiválasztotta és meghívta őt. Minél inkább tudatosítja magában azt, hogy a papi hivatás Isten ingyenes ajándéka, annál nagyobb lelkesedéssel végzi szolgálatát az emberek javára, azaz ajándékozza önmagát az embereknek. Nem pusztán kötelességteljesítésről van itt szó, hanem örömteljes szolgálatról. A hivatás örömét és jutalmát Krisztus adja.

Forrás: Horváth István Sándor - Szívem Első Hangja 2016. (04.17.)

Brenner János adventi vértanúsága

A magyar Tarziciuszként ismert fiatal káplánt gyilkosai 1957. december 15-re virradó éjjel betegellátás ürügyével csalták el otthonról. Szíve fölött az Oltáriszentséggel érte őt a kegyetlen, mégis kiváltságos vértanúhalál. Talán nincs olyan katolikus Magyarországon, aki ne hallott volna Brenner János meggyilkolásáról. A kommunizmus embertelensége lepleződött le, amikor a rendszerváltozás után az egész ország megismerte a harminckétéves borszúrás borzasztó történetét, melyről addig tilos volt beszélni. Bevallom, sokáig nem szívesen néztem Brenner János fényképeken megőrzött komoly arcát, mert ez felidézte annak az éjszakának minden borzalmát.

Pedig akik ismerték, azt mondják, életvidám, mosolygós ember volt. Csendesen készült szerzetesi, majd papi hivatásának betöltésére. Szeretett énekelni, sportolni, és szeretett imádkozni. Lelki naplójából tudjuk, hogy az élétszentség vágya élt benne. Tisztában volt vele, hogy papi állomáshelyén, Rábakethelyen az élete veszélyben forog, hiszen erről püspöke személyesen tájékoztatta. Ő röviden így válaszolt: „Nem félek, szívesen maradok.” Az első merényletkísérlet után is kitartott a rábízottak mellett, nem fordult vissza az úton. Advent vasárnapi szentmiséjére már nem érkezhett meg. A hívek körében azonnal elterjedt a vértanúság híre, életáldozatát Isten ajándékaként méltatta főpásztora: Uram! Öleld magadhoz a te szent, fiatal áldozatodat, a mi vértanú testvérünket, aki odaadta életét érted és a lelkekért. Ezért volt ő telve bizalommal, reménységgel; ezért tudott mosolyogni a világra, az emberekre, a jókra és a gonoszokra. Ezért tudott rád is mosolyogva nézni, mert egészen rád hagyatkozott. Öleld szívedre, hisz tőled tanulta ezt az áldozatot. A te isteni szíveden, amely ott volt a mellén, dobbant el szíve utolsó dobbanása. Nem töprengett, nem tétovázott, nem kért emberi támogatást, bátran indult el, mert lelkekért ment, s mint jó pásztor adta oda életét.

Forrás: <https://ujember.hu/mint-jo-pasztor-adta-oda-az-eletet/>

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

Pintér Béla: Rólam van szó

Egyszer egy kis bárány gondolt egy nagyot,
azt mondta magáról: "Én már elég nagy vagyok.
Nem kell többé pásztor, és nem kell többé nyáj,
élem az életemet, és csak megyek az orrom után."

Mendegélt a bárány, s egy erdőbe érkezett.
Azt hitte szegénykém, végleg elveszett.
Sötétség borult rá, egyedül volt, és félt,
sírdogált, s úgy hajtotta álmra a fejét.

Elindult a pásztor, hogy megkeresse őt.
Túvé tette érte a völgyet, hegytetőt.
Megtalálta végül koszosan, éhesen,
lehajolt, s vállára vette hűségesen.

/:
Hallgatom a történetet és tudom, nekem szól.
Minden kérdésemre rögtön válaszol.
Hallgatom és érzem, én vagyok az az egy,
akiért a pásztor mindent egy lapra tett.

/:Nincs előtte akadály, ha rólam van szó.
Jön tűzön és vízen át, ha rólam van szó.
Megmozgat minden követ, ha rólam van szó,
segítségemre siet, mert rólam van szó!

Forrás: <http://www.zeneszoveg.hu/dalszoveg/72002/pinter-bela-es-a-csemetek/rolam-van-szo-zeneszoveg.html>

Köszönöm Istenem, hogy utánam jössz, és sohasem hagysz magamra. Segíts, hogy felismerhesselek Téged, és akaratodat az életemre!

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

A Jó Pásztor ábrázolása egy 4. század eleji szarkofágról, melynek 18. századi rekonstrukciója a Vatikáni Múzeumban látható.

Forrás: <http://www.museivaticani.va/content/museivaticani/fr/eventi-e-novita/iniziative/mostre/2017/dilectissimo-fratri-caesario-symmachus.html#&gid=1&pid=2>

Ifjú pakisztáni pásztor nyájával

Forrás: <https://hu.pinterest.com/pin/504614333219342551/>

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- Úgy követem -e Krisztust, mint ahogy egy bárány a pásztorát?
- Mit jelent számomra, hogy Jézus az én szép (jó) pásztorom is?

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Mindenható, örök Isten,
vezess minket a mennyország boldog közösségébe. Jusson el híveid gyöngé nyája oda, ahová előttünk ment Jézus, a mi erős Pásztorunk. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérek, küldd el Szentlekedet, hogy minél több pásztor szolgálja az emberiség nyáját a Jó pásztort követve. Amen.

Nyúl Viktor

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy

- Krisztus Urunk sosem hagy magamra.
- Az Úr Jézus hűséges hozzám is, mindig mellettem áll (vö. Zsolt 23)

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy

- Ahogyan Jézus Krisztus hűséges marad, úgy én is az legyek.
- Ismerjem meg egyre jobban Jézust, a szép (jó) pásztoromat!